

[Viggo Hauch.]

enskomst, han har indgået med tjenestemandorganisationerne, uanset at det betyder en ændring af lønnsloven.

Der siges endvidere i denne artikel i Demokraten — jeg udbeder mig formandens tilladelse til et kort citat —:

„Efter at minsten har opnået almindelig enighed med organisationerne, vil man altså ved et magtbud fra folketingets side forlange, at alle, der ligger under 20. lønklasse, skal have nedgang.“

Jeg kan ikke se, at det ændringsforslag, vi har stillet om, at man skal holde sig til lønnslovens bestemmelser angående tildelelse af overenskomsttillægsportioner, kan betragtes som et magtbud. Jeg synes langt snarere, det tenderer i retning af et magtbud, når den højtærede finansminister kommer til os og siger, at han har indgået en overenskomst med tjenestemændene, hvorved lønnsloven ændres, og det vil folketinget have at ekspedere for ham. I øvrigt har han vel så indgået sin overenskomst i tillid til, at han har flertal for sit synspunkt i folketinget. Så forstår jeg ikke rigtig, at man fra den side kan tale om, at det er magtbud, vi fra venstres og de konservatives side opfordrer folketinget til.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen fremhævede meget stærkt, at der for ham og hans parti i og for sig var garanti nok for den rigtige fordeling deri, at tjenestemændene havde tiltrådt forslaget. Ja, sådan kan man jo se på det. Derefter foretager han en gennemgang af de foreslåede satsler og hæfter sig dér fortrinsvis ved København og viser, at det forslag, som den højtærede finansminister er kommet med, vil give væsentlig større beløb — 150-200 kr. — mere til tjenestemændene i København end det ændringsforslag, venstre og de konservative har stillet. En af de ting, vi er utilfredse med, er jo netop, at den højtærede finansminister her går den stik modsatte vej af den, vi i alle andre henseender har tilstræbt at gå, f. eks. med hensyn til folkepensionsbeløbenes fordeling landet over, og jeg opfordrer det ærede medlem hr. Kaj Andresen til at se på, hvordan det vil gå med tjenestemændene i de lavere lønnskasser derude i landdistrikterne uden for Valby Bakke, hvor der ikke er så store stedtillæg. Der vil det jo vise sig, at allerede i 2. lønnings-

klasse på sluttrinnet vil tjenestemændene få mere efter vort ændringsforslag end efter den højtærede finansministers forslag. Som sagt kan vi ikke se det rimelige i, at man her går den modsatte vej af den, vi går andre steder, eller i, at man vender tilbage til den lønnevelleringspolitik, vi tidligere var enige om at forlade.

Til slut står der i Demokraten, at man tør nok sige, at oppositionen ved af politiske grunde at stille sit ændringsforslag har ydet et væsentligt bidrag til at skabe uro i tjenestemandskredse. Det tror jeg ikke er rigtigt. Det er jo ikke ud fra en politisk vurdering, vi har stillet vort ændringsforslag. Jeg beklager, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen på grund af trafikvanskeligheder ikke har kunnet være til stede her i dag, for ellers ville jeg gerne have skiftet ord med ham som lønningssudvalgets formand. Det er selvfølgelig godt, at man holder sin virksomhed som redaktør og sin virksomhed som lønningssudvalgets formand så godt fri af hinanden som overhovedet muligt, men jeg tror, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen som formand for lønningssudvalget må erkende, at det var ikke ud fra politiske, men ud fra rent saglige grunde, venstre og de konservative stillede vort ændringsforslag, og det indeholder da også det samme, som tjenestemandorganisationernes primære ønske over for den højtærede finansminister gik ud på. Vort synspunkt er ganske enkelt og klart. Der er så sent som i 1958 gennemført en lønningsslov, hvis § 88 har fastsat en overenskomsttillægsordning, der kan bringes i anvendelse i en situation som den, der her foreligger. Den højtærede finansminister foreslår nu et brud herpå, et brud, som vi må være overordentlig betænkelige ved, i hvert fald særdeles betænkelige ved at få præsenteret som en kendsgerning, hvortil der kun kan siges ja eller nej.

I det lovforslag, den højtærede finansminister har fremsat, optræder også den nydannelse, som feriegodtgørelsen er, en nydannelse, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen også fandt rimelig. Vi er ganske overordentlig betænkelige ved den. Vi tror, den vil få konsekvenser på det private arbejdsmarked, for så vidt angår samtlige funktionærer. Og når vi i Folketingstidende sp. 4281 læser det ærede medlem hr. Erik